

Slovstveni zapiski.

Rojstni dan Kopitarjev. Kopitar sam v svojem životopisu, ki ga je napisal leta 1839. in ki ga je po njega smrti objavil I. 1857. Miklosich v Barth. Kopitars kleinere Schriften, pravi, da je bil rojen leta 1780, 23. avgusta. Po tej Kopitarjevi „Selbstbiographie“ ponavlja isto J. Navratil I. 1880. v Kopitarjevi Spomenici, toda z opombo, da „v krstnih bukvah Vodiške duhovnije, v katero spadajo Répnje, je pisano razločno: 21. avgusta 1780, a ne 23. dne. (Tako piše gosp. Jos. Marn v svojem „Jezičniku“ 1880 na strani 35.). Ker ni več krstnega lista Kopitarjevega, zato ne vemo, je li bila ta zmota v njem, ali se je pa zmotil Kopitar pišoč.“ Ta zadnji stavek Navratilov ne velja, kajti krstni list Kopitarjev se dobro ohranjen nahaja v licejski knjižnici in iz njega se razvidi, da je v popolnem soglasju s krstnimi bukvami, oziroma z Marnovo popravo v „Jezičniku“. — Ta krstni list si je dal Kopitar izpisati leta 1808, ko se je odpravljal na Dunaj. Izpisal ga mu je župnik Juri Cebul 17. oktobra 1808 ter v njem potrdil, „daß Bartholme von den Jacob Kopittar mit seiner Ehegattin Maria, gebohrnen Roffmanin, beide katholischer Religion aus dem Dorfe Reppne Nr. 17, Nachbarschaft St. Aegidi, Pfarr Wodiz St. Margareth den Ein und zwanzigsten August Ein Tausend, Sieben Hundert, Achzigsten Jahr, ehelich gebohren und von dem Bartholme Watfchnig als Kaplan in Gegenwarth des Matthäus Wergant und Maria Mrakin, beide Bauern Standes als Pathen den kristkatholischen Gebrauche gemäß in hiesiger Pfarrkirche St. Margareth zu Wodiz die heilige Taufe empfangen hat“. —

Za ljubljanske šole Kopitar, kakor je videti, ni potreboval krstnega lista, če si ga je dal napraviti šele pri odhodu iz Zoisove hiše. V svojem životopisu pravi Kopitar dalje, da so ga krstili Tags *darauf* [nach Landessitte auf den Namen des im Kalender vor- oder rückwärts nächsten bekannteren Heiligen] na ime apostola Jerneja. V krstnem listu pa ne stoji ničesa o tem, da šele drugi dan. To neso- glasje torej ni še rešeno; misliti se dá, da Kopitar ni nameraval napisati životopisa kot natančno po virih prepisujoč raziskovalec, ampak da je hotel spraviti na papir le glavne točke iz svojega življenja, kakor so mu bile nastopajočemu 60. leto še bolj ali manj živo v spominu. En dan sem ali tja, to ni tako važno, važneje se mu zdi, da nam pové kaj o navadah na deželi pa o svojem imenu i. t. d. To pri- prosto pripovedovanje nekaterih prav priprostih dogodkov iz njegovega šolanja, ministriranja in poznejšega bivanja v Zoisovi hiši prepleteno z raznimi krajepisnimi, zgodovinskimi in slovenščine se dotikajočimi opombami — to je ravno, kar nam njegov životopis tako prijetno omiljuje. Datumi niso glavna stvar, — priprosto po domače, a obenem poučno pripovedovati in reminiscence oživiti je bil pri tem skromni njegov namen. „Da sich Ende 1808 der Krieg von 1809 sichtbar genug vorbereitete, so mußte vor allem für unbeirrten Aufenthalt in Wien, selbst für den Fall einer Belagerung (der dann wirklich eintrat) gesorgt werden. Kopitar ging also, nachdem er sein kleines patrimonium unter seine Geschwister vertheilt und einen Tag allein die Berge und Thäler seines jugendlichen Hirten- lebens wie zum Abschiede besucht hatte, Anfangs November 1808 nach Wien und ließ sich hier als studiosus juris immatriculieren.“ — Takrat si je tudi vzel krstni list.

L. P.